Lietas Nr. 11250013915
Lietas arhīva Nr. KA02-0103-17/6

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā

Liepājā 2017.gada 26.jūnijā

Kurzemes apgabaltiesa šādā sastāvā:
tiesas sēdes priekšsēdētāja I.Rozīte
tiesneši I.Junghāne un D.Aktumanis
piedaloties prokuroram E.Nelmam un
aizstāvei A.Kovaļenko

sakarā ar prokurora protestu iztiesāja atklātā tiesas sēdē apelācijas kārtībā krimināllietu, kurā ar Kuldīgas rajona tiesas 2017.gada 14.februāra spriedumu

/pers. F/, personas kods /personas kods/, atzīts par vainīgu noziedzīgu nodarījumu izdarīšanā, kas paredzēti

[1] Krimināllikuma 175.panta trešajā daļā, un sodīts ar īslaicīgu brīvības atņemšanu uz diviem mēnešiem;

[2] Krimināllikuma 185.panta pirmajā daļā, un sodīts ar brīvības atņemšanu uz trim mēnešiem.

Saskaņā ar Krimināllikuma 50.panta pirmo un trešo daļu pēc noziedzīgo nodarījumu kopības sodus daļēji saskaitot, galīgais sods noteikts īslaicīga brīvības atņemšana uz trim mēnešiem.

Soda termiņā ieskaitīts apcietinājumā pavadītais laiks no 2016.gada 28.decembra līdz 2017.gada 14.februārim. Drošības līdzeklis – apcietinājums atstāts negrozīts līdz sprieduma spēkā stāšanās dienai.

Ar šo spriedumu notiesāts /pers. G/, personas kods /personas kods/, par kuru spriedums nav pārsūdzēts.

Izlemts jautājums par kaitējuma kompensācijas un procesuālo izdevumu piedziņu. Atbilstoši Kriminālprocesa likuma 240.pantam izlemta rīcība ar lietiskajiem pierādījumiem.

Pārbaudījusi pierādījumus, Kurzemes apgabaltiesa

k o n s t a t ē j a

ar pirmās instances tiesas spriedumu atzīts, ka /pers. G/ un /pers. F/ izdarīja zādzību saistītu ar iekļūšanu telpā un tīšu mantas bojāšanu.

2015.gada 3.marta vakarā /pers. G/ personu grupā pēc iepriekšējas vienošanās ar /pers. F/, pastaigājoties Kuldīgā pa Pūpolu aleju, nolēma izdarīt tīšu svešas kustamas mantas slepenu nolaupīšanu (zādzību), kas saistīta ar iekļūšanu telpā. Nolūkā iekļūt dārza mājiņā Pūpolu alejā Nr.1, /pers. F/ un /pers. G/ tīši, uz maiņām cērtot ar cirvi sabojāja dārza mājiņas ielas puses ieejas durvis 50 *euro* vērtībā un to slēdzeni 8,84 *euro* vērtībā, taču šīs durvis apsūdzētajiem neizdevās atlauzt, lai pa tām iekļūtu dārza mājiņā. Tad /pers.G/ un /pers. F/ devās pie dārza mājiņas sētas puses ieejas durvīm un tīši, uz maiņām cērtot ar cirvi sabojāja dārza mājiņas sētas puses durvis 50 *euro* vērtībā un to slēdzeni 8,84 *euro* vērtībā un pa šīm durvīm abi iekļuva dārza mājiņā, kur tīši slepeni mantkārīgu tieksmju vadīti, nozaga cietušajai /pers. J/ piederošo krūmgriezi Gudnor BC520 100 *euro* vērtībā un no notikuma vietas aizgāja un nozagto krūmgriezi paslēpa mājas /adrese/ bēniņos. Ar apsūdzēto darbībām cietušajai nodarīts mantiskais zaudējums 217,68 *euro* apmērā.

Pirmās instances tiesa /pers. G/ un /pers. F/ darbības kvalificējusi kā noziedzīgus nodarījumus, kas paredzēti **Krimināllikuma 175.panta trešajā daļā un 185.panta pirmajā daļā.**

Kuldīgas rajona prokuratūras virsprokurors par spriedumu iesniedzis apelācijas protestu, pārsūdzot spriedumu daļā par /pers. F/ noteikto galīgo sodu saskaņā ar Krimināllikuma 50.panta pirmo un trešo daļu.

Virsprokurors norāda, ka taisot spriedumu, pirmās instances tiesa nav ievērojusi Krimināllikuma 50.panta trešās daļas nosacījumus, kā rezultātā nonākusi pie Kriminālprocesa likuma 511.panta otrās daļas normu pārkāpuma, pieņemot nepamatotu spriedumu. Gan no krimināllietas materiāliem, gan sprieduma redzams, ka Krimināllikuma 175.panta trešajā daļā paredzētais noziedzīgais nodarījums klasificējams kā smags noziegums.

Pirmās instances tiesa, nosakot /pers. F/ galīgo sodu, saskaitot sodus pēc noziedzīgo nodarījumu kopības, nepamatoti piemērojusi sodu saskaitīšanas principu ietverot vieglāko sodu smagākajā, jo Krimināllikuma 50.panta trešajā daļā noteikts, ka, ja vismaz viens noziedzīgais nodarījums, kas veido noziedzīgo nodarījumu kopību ir smags vai sevišķi smags noziegums, galīgais sods tiek noteikts pilnīgi vai daļēji saskaitot piespriestos sodus. Tādējādi daļēji saskaitot īslaicīgu brīvības atņemšanu uz diviem mēnešiem un īslaicīgu brīvības atņemšanu uz trim mēnešiem, kā galīgo sodu nav iespējams noteikt īslaicīgu brīvības atņemšanu uz trim mēnešiem.

Līdz ar to Kuldīgas rajona tiesas 2017.gada 14.februāra spriedums pieņemts, pārkāpjot Krimināllikuma vispārīgās daļas nosacījumus par soda saskaitīšanas pamatprincipiem, un tādējādi nav ievērotas Kriminālprocesa likuma 511.panta otrās daļas prasības par sprieduma tiesiskumu un pamatotību un Krimināllikuma 1.pantā paredzētais likuma mērķis – noteikt tādu kriminālprocesa kārtību, kas nodrošina efektīvu Krimināllikuma normu piemērošanu un kriminālatbildīgo attiecību taisnīgu noregulējumu.

Virsprokurors lūdz atcelt Kuldīgas rajona tiesas 2017.gada 14.februāra spriedumu daļā par /pers. F/ piespriesto sodu, taisīt šajā daļā jaunu nolēmumu, nosakot smagāku sodu, sodīt /pers. F/ pēc Krimināllikuma 175.panta trešās daļas ar īslaicīgu brīvības atņemšanu uz diviem mēnešiem; pēc Krimināllikuma 185.panta pirmās daļas ar īslaicīgu brīvības atņemšanu uz trim mēnešiem. Pamatojoties uz Krimināllikuma 50.panta pirmo un trešo daļu, galīgo sodu noteikt pēc noziedzīgo nodarījumu kopības sodus daļēji saskaitot un sodīt /pers. F/ ar brīvības atņemšanu uz četriem mēnešiem. Soda termiņā ieskaitīt apcietinājumā pavadīto laiku no 2016.gada 28.decembra līdz 2017.gada 14.februārim.

Apelācijas tiesas sēdē prokurors Elvis Nelma apelācijas protestu uzturēja pilnā apjomā ar tajā norādītajiem argumentiem un norādīja, ka pirmās instances tiesa sniegusi vispusīgu noziedzīgo nodarījumu un apsūdzētā personības vērtējumu, tomēr nepareizi piemērojusi sodu saskaitīšanas principu un, daļēji saskaitot īslaicīgu brīvības atņemšanu uz trim mēnešiem ar īslaicīgu brīvības atņemšanu uz diviem mēnešiem, galīgo sodu noteikusi

īslaicīgu brīvības atņemšanu uz trim mēnešiem. Līdz ar to tiesa pārkāpusi Krimināllikuma vispārīgās daļas normas par sodu saskaitīšanas principiem. Prokurors lūdza atcelt spriedumu daļā par /pers. F/ piespriesto sodu.

Apsūdzētais/pers. F/ apliecināja, ka tiesas piespriesto sodu izcietis, sapratis savu rīcību un izteica viedokli, ka nav nepieciešams noteikt bargāku sodu. Šobrīd izcieš sodu citā krimināllietā un pats ieradies soda izciešanas vietā.

Aizstāve Anita Kovaļenko norādīja, ka tiesas piespriesto sodu /pers. F/ ir izcietis, tāpēc, atbalstot apsūdzētā viedokli, lūdza izvērtēt izveidojušos apstākļus un apsūdzētā apņemšanos, un atstāt spriedumu negrozītu. Aizstāves ieskatā bargāka soda noteikšana nesniegs vēlamo rezultātu personai, kurai sods piespriests. /pers. F/ ir labojies un izciestais sods piespriestajā apjomā ir mērķi sasniedzis.

Apelācijas instances tiesa, pārbaudījusi iegūtos pierādījumus, iepazinusies ar apelācijas protestu un tiesas sēdē uzklausījusi apsūdzētā, aizstāves un prokurora viedokli, atzīst, ka apelācijas protests ir pamatots un pirmās instances tiesas spriedums atceļams daļā par apsūdzētajam piespriesto galīgo sodu saskaņā ar Krimināllikuma 50.panta pirmo un trešo daļu.

Saskaņā ar Krimināllikuma 7.pantā norādīto klasifikāciju /pers. F/ izdarījis vienu smagu un vienu mazāk smagu noziegumu.

Līdz ar to atzīstams, ka galīgais sods – īslaicīga brīvības atņemšana uz trim mēnešiem piespriests, neievērojot Krimināllikuma 50.panta trešās daļas nosacījumus, kurā noteikts, ja vismaz viens noziedzīgais nodarījums, kas veido noziedzīgu nodarījumu kopību, ir smags vai sevišķi smags noziegums, galīgais sods tiek noteikts, pilnīgi vai daļēji saskaitot piespriestos sodus.

Tādā veidā pirmās instances tiesa izdarījusi Kriminālprocesa likuma 511.panta otrās daļas pārkāpumu un pieņēmusi nepamatotu spriedumu daļā par /pers. F/ noteikto galīgo sodu saskaņā ar Krimināllikuma 50.panta pirmo un trešo daļu.

Aizstāve Anita Kovaļenko lietā iesniedza paziņojumu par valsts nodrošinātās juridiskās palīdzības sniegšanu kriminālprocesā /pers. F/ apelācijas instancē. Aizstāvei darba samaksa tiek veikta no valsts budžeta līdzekļiem atbilstoši Latvijas Republikas Ministru kabineta 2009. gada 22. decembra Noteikumiem Nr. 1493 "Noteikumi par valsts nodrošinātās juridiskās palīdzības apjomu, samaksas apmēru, atlīdzināmajiem izdevumiem un to izmaksas kārtību". Saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 367.panta pirmās daļas 4.punktu samaksa aizstāvim par juridiskās palīdzības sniegšanu, ko apmaksā valsts, pieskaitāma procesuāliem izdevumiem kriminālprocesā un attiecīgi saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 368. panta pirmo daļu ar spriedumu piedzenami no vainīgās personas. Lietas izskatīšanas gaitā nav konstatēti apstākļi, kas būtu par pamatu apsūdzētā atbrīvošanai no procesuālo izdevumu apmaksas.

Pamatojoties uz Kriminālprocesa likuma 563.panta pirmās daļas 3.punktu, apgabaltiesa

n o s p r i e d a

Kuldīgas rajona tiesas 2017.gada 14.februāra spriedumu **atcelt daļā** par /pers. F/ noteikto galīgo sodu saskaņā ar Krimināllikuma 50.panta pirmo un trešo daļu.

Saskaņā ar Krimināllikuma 50.panta pirmo un trešo daļu, pēc noziedzīgu nodarījumu kopības piespriestos sodus daļēji saskaitot, galīgo sodu /pers. F/ noteikt brīvības atņemšanu uz četriem mēnešiem.

Soda termiņā ieskaitīt apcietinājumā pavadīto laiku no 2016.gada 28.decembra līdz 2017.gada 28.martam.

Pārējā daļā spriedumu atstāt negrozītu.

Piedzīt no /pers. F/ valsts labā ar aizstāves darba samaksu saistītos izdevumus 65 (sešdesmit pieci) *euro* , nosakot 30 dienu termiņu to labprātīgai segšanai no sprieduma spēkā stāšanās dienas.

Spriedumu var pārsūdzēt vai protestēt 10 dienu laikā Latvijas Republikas Augstākajā tiesā Kriminālprocesa likuma 574, 575.pantā paredzētajos gadījumos, sūdzību vai protestu iesniedzot Kurzemes apgabaltiesā.

Pilna nolēmuma pieejamības datums – 2017.gada 10.jūlijs.

Tiesas sēdes priekšsēdētāja I.Rozīte

Tiesnese I.Junghāne

Tiesnesis D.Aktumanis